

Το τεύχος 35-36 ανοίγει με το ποίημα του Σικελιανού «Ελληνικός νεκρόδειπνος» (σ. 473-475), που όπως μας πληροφορεί το περιοδικό σε υποσημείωση:

[...] γραμμένο τον πρώτο χρόνο της Κατοχής, κυκλοφόρησε λαθραία σε χειρόγραφα αντίγραφα.

Πράγματι ήταν ένα από τα ποιήματα που περιλαμβάνονταν στα *Ακριτικά (1941-1942)*. Ωστόσο, το ότι κυκλοφόρησε “λαθραία” έχει αμφισβητήσει ο Γ. Π. Σαββίδης, βασιζόμενος πιθανόν σε πληροφορίες που αγνώω.

Στις σελ. 484-488 δημοσιεύεται με τίτλο «Ο ζωδιακός» και μότο από τον Διόδωρο Σικελιώτη ποίημα του Θ. Ξύδη. Ομολογώ τη μεροληψία μου: δεν υποφέρω να ονομάζεται ποίηση κάθε κείμενο που την υποδέεται. Έχομε ακόμη «Τέσσερα ποιήματα» της Ελένης Σαμίου [μετέπειτα Καζαντζάκη] (σ. 494-495) και ακολουθούν «Τέσσερις πρόζες» του Ν. Γ. Πεντζίκη (σ. 496-500).

Το τεύχος 37 με τίτλους: «Το καράβι μας ερχόταν γρήγορο στις γνώριμες που το περίμεναν: Όμως κανένας δεν θα μπορούσε να πει γιατί ο καπετάνιος φορούσε μεσίστια τη σημαία στις κόγχες των ματιών του», «The woman who rode away» (με μότο: μιας ανυπόταχτης νύχτας και του D. H. Lawrence), «Ισμήνη Τερρ» (με μότο: ... σιγιλάρια νευροσπαστούμενα: Μάρκος Αυρήλιος) φιλοξενεί ποιήματα του Θ. Φραγκόπουλου (σ. 17-19, ο οποίος είχε εμφανιστεί προηγουμένως μαζί με τη Λύντια Στεφάνου και τον Ε. Χ. Γονατά από το νεανικό βραχύβιο περιοδικό *Παλμός*, 1944, αλλά όσο γνωρίζω με αυτά τα νεωτερικά ποιήματα άρχισε να γίνεται γνωστός). Αντιγράφω το πρώτο ποίημα, χαρακτηριστικό για την τολμηρή του σύλληψη:

η πρώτη νύχτα μάς πρόλαβε ωχρούς κοντά στην παραλία
 παιδικά βουνά ανάστημα ακατόρθωτο κι ανεπαρκές
 αλύγιστο σπαθί ματιά σκαμμένη στο βράχο μπροστά μας
 τσιμινιέρα που ξέβαψε στον πρόωρο ήλιο
 λιμάνια χωρίς χαμόγελο σπίτια χωρίς προοπτική
 ένρμη θάλασσα καράβια δεν ήταν ο άνεμος
 δεν άγγιξε έτσι ο άνεμος δεν είχε κίτρινα δάχτυλα ήταν πανίσχυρος
 σώπαινε όταν εμείς ολολύζαμε σαν άδεια κασόνια
 ανατριχιάζοντας θωρώντας στα μάτια της κόσμο αντιμέτωπο νέο
 μπλέκοντας φύκια το θάνατο γύρω στα ξάρμενα γύρω στα σύρματα γύρω
 στο φόβο α ξεδιαλύτοι μέσα στους προβολείς μας
 ψιχάλα από αφρούς υπόσχεση ψύχωση τάφος αγώνας
 ήταν νεκρός ο πιλότος μας καινούρια γνώριμη θάλασσα

